

Mẹ Sắc Bén Mua Một Tặng Hai

Chương 187 : Chương 187: Đàm Phán Thành Công

"Ừmh." An Tâm Á thật muốn phát giận, mẹ nó, người này thế nhưng lại dám tự xưng là mình vô sỉ, cô thật đã không biết tìm từ nào chính xác để mà mắng anhAnh lạnh tay lẹ mắt nhanh chóng đem quần áo của cô cởi hết sạch.An Tâm Á dở khóc dở cười, tức giận nhưng lại muốn cười.Trình Quân Hạo nôn nóng sốt ruột bắt đầu cởi quần áo của mình ra, "Anh đã nhẫn nhịn đủ rồi, chết tiệt, kể từ khi biết chúng ta có thể là anh em, rồi anh em họ, anh vẫn khắc chế, hôm nay phải bồi lại cho đủ.""Cái người này. Ừmh. Ách a." An Tâm Á đỏ mặt, bị anh xuyên qua mà vào.Nơi nào đó bị lấp kín tràn đầy, gần như bị giày vò đến muốn phát điên."Tâm Á. Tâm Á." Trình Quân Hạo một mặt hôn khắp nơi, một mặt nỉ non bên tai cô, còn thân dưới lại vẫn động một giai điệu nguyên thủy."Á á. Khốn kiếp." An Tâm Á muốn nổi điên, bản lãnh giày vò của người này đúng là hạng nhất, vừa mới lên tới trên giường nếu không đem xương cốt người ta nghiền nát ra, thì anh quả thật không phải là Trình Quân Hạo."Em nói anh khốn kiếp thì chính là khốn kiếp." Lời nói của Trình Quân Hạo đã có chút không mạch lạc, "Gọi Quân Hạo.""Không gọi." An Tâm Á mạnh miệng.Người nào đó ngay lập tức giống như nổi điên muốn hành hạ cô, "Gọi không? !""Anh lại chơi xấu." An Tâm Á kêu rên, cắn môi."Gọi không? !" Người nào đó bất ngờ dập mạnh vào cô.". Quân Hạo." An Tâm Á thỏa hiệp.Trình Quân Hạo vui vẻ, hài lòng mà cười, nhưng động tác ở thân dưới vẫn không hề chậm lại, "Tâm Á. Bà xã, gọi một tiếng ông xã cho anh nghe nào."" Ông. xã." Mẹ nó, cô lại chỉ muốn gọi anh là ông Công Công thôi."Bà xã. Ngoan." Trình Quân Hạo quyết định, lập tức. Lập tức sắp xếp chuyện kết hôn. Chậm trễ lại sinh ra sự cố. *Mấy ngày nay, mắt thấy sự nghiệp của CBD giống như mặt trời ban trưa, chuyện xử lý càn quét của Ứng Môn cũng rất suông sẻ, khiến Phó Vũ Hoàng có chút đứng ngồi không yên, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì thành phố A này sớm muộn gì cũng là của Trình Quân HạoChính tại lúc hấn đang nôn nóng thì người của Trình Quân Hạo lại tới hẹn hấn gặp mặt, Phó Vũ Hoàng có chút chần chờ, nhưng trong trường hợp này lại không thể không đi."Bữa tiệc này không phải là Hồng Môn Yến đó chứ? !" Hấn do dự hỏi quân sư.Hôm nay lấy thế lực của Trình Quân Hạo, nếu nghĩ đến chuyện diệt

trừ hấn tựa hồ cũng rất dễ dàng, dụ hấn đến, trực tiếp giết chết, huống chi anh ta lại còn có Bộ Phi Yên ở bên người. Quân sư liền hỏi bữa tiệc tổ chức ở đâu, người tới đáp là một tầng nhà hàng Lệ Tinh. Quân sư do dự một hội, nói, "Hóa ra là ở một tầng, vậy rất dễ dàng phá vòng vây, nếu quả thật đó là Hồng Môn Yến, anh hai, chúng ta không thể không đi, hôm nay lấy vị thế của hấn, nếu chọc giận hấn đối với chúng ta không có gì tốt." Phó Vũ Hoàng cũng do dự một chút, lập tức cắn răng nói: "Mẹ nó, tao đây sẽ đi dù có bất cứ chuyện gì, tao cũng không tin hấn thật sẽ động thủ với lão đầu tao đây." "Hiện tại thế cục hỗn loạn, em thấy Trình nhị thiếu không nhất định sẽ chọn lựa biện pháp cực đoan như vậy." Quân sư trầm ngâm nói. "Tốt, đi gặp đi." Phó Vũ Hoàng dẫn theo không ít người, đi thẳng đến nhà hàng Lệ Tinh, vừa gặp mặt đã có chút gương cung bạt kiếm, Con Muỗi ở bên ngoài nhà hàng Lệ Tinh ngăn bọn họ lại, nói: "Anh hai nói rồi, chỉ có thể mang theo một người đi vào, chúng tôi cũng đều canh giữ ở bên ngoài." Phó Vũ Hoàng cùng quân sư liếc mắt nhìn nhau, hơi có chút do dự. Con Muỗi hừ lạnh một tiếng, "Đường đường là Bang chủ Hồ Bang, chẳng lẽ còn sợ anh hai chúng ta." Phó Vũ Hoàng vừa nghe xong rất muốn nổi giận, hấn tức giận ùng ùng kéo quân sư, nói: "Chúng ta đi vào." Con Muỗi nhìn bóng lưng của hấn, nhíu nhíu mày, hừ lạnh một tiếng, đường đường là ông trùm của một bang phái mà cũng không chống cự nổi một câu khiêu khích cùng chê cười của người khác, đoán chừng hấn cũng là đã chịu áp lực đến cực hạn rồi. Trong phòng ăn sang trọng, Trình Quân Hạo ngồi, chỉ một mình một người, đơn độc ngồi hút thuốc, nhìn bọn họ đi vào, chỉ vào vị trí đối diện, "Mời ngồi." Phó Vũ Hoàng ngược lại sững sốt, thật không ngờ tới bên trong thực sự chỉ có một người anh ta, nhưng hấn vẫn rất cảnh giác hướng những nơi kín đáo nhìn lướt qua, mới cùng quân sư ngồi xuống. Trình Quân Hạo cười, rất vui sướng, "Phó tiên sinh, tôi bảo đảm đây không phải là Hồng Môn Yến." Trong ánh mắt của anh có sự tán thưởng, dám cứ như vậy mà tới, không hổ là Phó Vũ Hoàng. "Chỉ mong là đúng như vậy." Phó Vũ Hoàng giọng nói không nhanh không chậm, "Tìm tôi tới có chuyện gì? !" "Cùng anh nói chút chuyện." Trình Quân Hạo đẩy hộp thuốc lá qua, nói: "Nói một chút chuyện về thành phố A của chúng ta." Quân sư nhíu nhíu mày, mang theo đề phòng. Phó Vũ Hoàng cau mày, rất tức giận mà nhận lấy hộp thuốc lá đốt một điếu, "Mời nói." "Tôi chủ yếu là nói một chút chuyện của Ưng Môn cùng Hồ Bang." Trình Quân Hạo cười nhạt, nói: "Từ trước đến giờ Ưng Môn cùng Hồ Bang là nước giếng không phạm nước sông, gần đây mới có chút

xung đột, chúng ta khôi phục lại như trước kia không tốt sao? !"Phó Vũ Hoàng sững sốt. Kinh ngạc nhìn Trình Quân Hạo."Tôi buôn bán vũ khí của tôi, còn anh buôn bán ma túy cùng gái điếm của anh." Trình Quân Hạo nói: "Chỉ cần Hồ Bang nguyện ý cùng tôi ký hiệp ước, về sau không can thiệp chuyện buôn bán cùng địa bàn của đối phương, chúng ta bắt tay giảng hòa như thế nào? !"Trình Quân Hạo biết rằng Phó Vũ Hoàng vẫn muốn thu tóm lĩnh vực buôn bán vũ khí của anh, nhưng hiện tại cũng biết trong lòng hắn có điều cố kỵ.Phó Vũ Hoàng quay đầu lại nhìn quân sư ở bên cạnh một cái, hai người cũng chau mày lại không có lên tiếng.Chuyện này cũng nằm ngoài dự liệu của bọn họ, từ trước đến giờ các bang phái hắc đạo luôn muốn sống mái với nhau để tranh đoạt địa bàn, cho nên, bọn họ còn tưởng rằng Trình Quân Hạo nhất định sẽ theo chân bọn họ mà đòi chia địa bàn, lại không ngờ tới lại là loại đàm phán này.Chuyện này. Giống như đã có thể coi là một hiệp định cực kỳ có lợi, Trình Quân Hạo bây giờ đã không phải là Trình Quân Hạo trước kia nữa rồi. Thế lực sau lưng hắn đáng giá để khiến người khác phải suy nghĩ.Phó Vũ Hoàng trầm mặc một hồi, lại hỏi, "Cho tao hỏi một câu, mày cũng không muốn can thiệp vào chuyện buôn bán của Hồ Bang sao? Vì sao? !"Trình Quân Hạo cười nhạt, "Vẫn là câu nói kia, ma túy cùng gái điếm tao không đụng tới, hiện tại tao chỉ để ý Ưng Môn cùng chuyện buôn bán của công ty, không phải tao tỏ ra thanh cao, tao chỉ muốn, có thật mọi người cùng nhau chia không phải rất hòa hài sao, nếu như nhất định phải làm cho tất cả mọi người đều không có thịt ăn, chẳng phải là phá hoại thăng bằng của thành phố A, đến lúc đó cảnh sát chắc chắn cũng sẽ muốn vào cuộc, bọn họ tuyệt sẽ không tha ột mình tao độc đại, hiện tại, mày, tao, cảnh sát, ba bên thăng bằng, đó là một thế cục ổn định nhất. Cho mày mấy ngày để suy nghĩ, không cần ngay lập tức phải trả lời tao, tao nghĩ Phó tiên sinh cùng quân sư đều là những người thông minh, tao Trình Quân Hạo nói chuyện từ trước đến giờ luôn giữ lời, đã ký hiệp ước, nhất định tuyệt không nuốt lời."Phó Vũ Hoàng cùng quân sư liếc mắt nhìn nhau, đều đã có quyết định, Phó Vũ Hoàng cười nhạt, "Không cần, tao muốn ngay lập tức ký kết luôn, Trình nhị thiếu là hạng người gì, trong lòng chúng ta ai cũng rõ ràng, nhị thiếu yên tâm, về sau tụi tao cũng tuyệt không nuốt lời. "Trình Quân Hạo cười một tiếng, đứng lên vươn tay, nói: "Vậy thì ký hiệp ước. Về sau, nếu như có chỗ cần hợp tác, có thể cùng nhau kiếm tiền."Phó Vũ Hoàng cũng mím môi cười một tiếng, "Hợp tác vui vẻ."Hai bên đàm phán hoàn thành, đạt thành sự nhận thức chung, ký kết hiệp ước.

LINK Truyện:

Mẹ Sắc Bén Mua Một Tặng Hai <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/me-sac-ben-mua-mot-tang-hai-3767792.html>

LINK Chương này:

Chương 187: Đàm Phán Thành Công <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/me-sac-ben-mua-mot-tang-hai-3767792/chuong-187.html>